

Wojciech Chudziak, Małgorzata Grupa, Jerzy Olczak

Jedwabno, gm. Lubicz, woj.
toruńskie, st. 1

Informator Archeologiczny : badania 22, 99

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

włeczne, na podstawie analogii podobnych tego typu stanowisk. Podczas szczegółowej penetracji terenu w 1988 r. zarejestrowano w sumie 43 kurhany rozrzucone na obszarze ok. 8 ha (?). Około 20 kopców mieści się w pododdziale leśnym f. pozostałe rozrzucone są nieregularnie wzdłuż drogi leśnej w kierunku południowym na odległość ok. 500 m.

Badania wykopaliskowe skoncentrowano na kurhanie nr 1, którego wysokość wynosiła 1,35 m, a podstawa w kształcie owalu wynosiła 8,2 x 9,4 m. W nasypie ziemnym składającym się z próchnicy leśnej (0,20 m) i szarozółtego piasku pylastego (1,00 m), pod którym stwierdzono poziom humusu pierwotnego, nie zarejestrowano żadnych śladów ciałopalenia i inhumacji. Nie stwierdzono też żadnego materiału zabytkowego. Kurhan 2 i 3 przecięto rowami poprzecznymi, gdzie zaobserwowano analogiczną sytuację. Przyjmujemy chronologię okresu wczesnośredniowiecznego na podstawie analogicznych kurhanów badanych w Byszyniu i Buczku, gm. Białogard, woj. Koszalińskie.

Badania nie będą kontynuowane.

Jedwabno, gm. Lubicz,
woj. toruńskie,
st. 1

Uniwersytet Mikołaja Kopernika Instytut Archeologii i Etnografii Zakład Archeologii Średniowiecza i Czasów Nowożytnych w Toruniu

Badania prowadził mgr Wojciech Chudźlak (autor sprawozdania) przy współudziale mgr Małgorzaty Grupy pod naukowym kierownictwem doc. dr Jerzego Olezaka. Finansował WKZ w Toruniu. Trzeci sezon badań. Osada podgrokowa (VII - XII w.; okres późnośredniowieczny).

W ramach tematu "Osadnictwo Ziemi Chełmińskiej w okresie wczesnośredniowiecznym" kontynuowano badania wykopaliskowe na osadzie podgrodowej w Jedwabnie. Głównym celem pierwszego sezonu badań miało być rozpoznanie przestrzenno-chronologiczne stanowiska badanego w poprzednich sezonach badawczych wyłącznie sondażowo. Złożono 20 wykopów o łącznej powierzchni 150 m². Odsłonięto w nich 30 obiektów osadniczych o różnicowanej funkcji gospodarczo-produkcyjnej, m. in. Jamy dziecięce, wędzarskie oraz piekarskie. Ponadto odkryto półziemiankę czworokątną z paleniskiem usytuowanym centralnie z ceramiką całkowicie obtaczaną. W odległości około 200 m. od przebiegu linii wału grodowego odkryto fosę w przekroju nieregularnie nciekowaną o mławszości 150 - 160 cm. Materiał zabytkowy pochodzący z najstarszej fazy użytkowania reprezentowany był przez ceramikę częściowo obtaczaną, ornamentowaną. Na podstawie badań wierceniowych zlokalizowano całkowicie przebieg fosy, która od strony północnej oraz wschodniej dochodziła do krawędzi terasy nadzalewowej doliny Drwęcy. Ponadto odkryto kilka szydeł kościanych oraz rogowych, przęśliki gliniane, noże żelazne, kilka półproduktów rogowych, kilka tysięcy kości zwierzęcych oraz kilka tysięcy fragmentów ceramiki. Analiza cech technologiczno-morfologicznych pozwala osadę datować od VII do XII w.

Badania będą kontynuowane.

Jegliniec, gm. Szypliszki,
woj. suwalskie,
st. 1

Państwowe Muzeum
Archeologiczne w Warszawie

Badania prowadziła mgr Grażyna Iwanowska. Finansowało PMA. Piąty sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne.

Prace wykopaliskowe, które objęły powierzchnię 28,75 m², prowadzone były w północnej części majdanu grodziska. W jej partii południowej, gdzie w trakcie poprzednich sezonów badawczych odkryto zwarty bruk kamienny (o powierzchni około 19 m²), założono niewielki wykop (o wymiarach 2,5 x 2,5 m). Uchwycono tam fragment wschodniej krawędzi wspomnianego bruku, w postaci pasa kamieni, zajmującego zachodnią i środkową część wykopu. Pomiędzy nimi wystąpiły nieliczne kawałki kości zwierzęcych oraz 21 fragmentów ręcznic lepianych naczyń.

W kolejnych dwóch wykopach, usytuowanych w przywałowej partii majdanu (na N/W od w/w konstrukcji kamiennych), kontynuowano eksplorację rozpoczętą w latach poprzednich. Pierwszy z nich (o wymiarach 2 x 5 m) znajduje się na wysokości przerwy w wale okalającym majdan, nazywanej umownie "bramą". Dowodem jej funkcjonowania jest być może obiekt odsłonięty w omawianym wykopie (przy jego ścianie zachodniej), rysujący się na planie jako półkolisty zaciemnienie, na profilu zaś jako nciekowane zagłębienie, wypełnione dużą ilością kamieni (zsyplisko z wału - z bocznych ścian "bramy"). W jego obrębie znaleziono pojedyncze kawałki kości zwierzęcych, nieliczne ułamki naczyń glinianych oraz 1 szklany paciorek, fragment żelaznego grotu strzały i 35 drobnych wyrobów brązowych (m. in. fragment krzyżyka zdobionego żółtą emalią). W sąsiedztwie omawianego obiektu (w pobliżu jego południowej